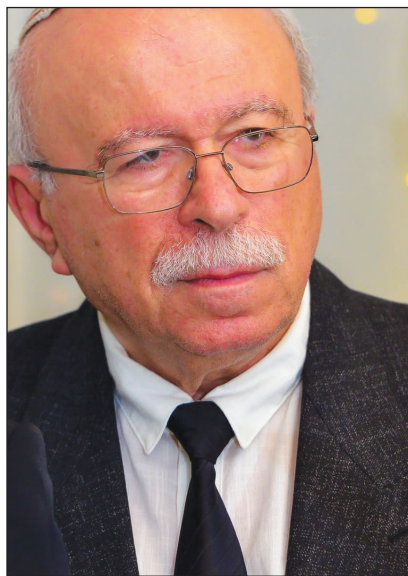

გაზეთი „ალიონს“ ისრაელიდან რობერტ ადარი მხმანება

კუთხეს. მაღლიერებას გამოეხატავთ თქვენი გაზეთის პირველ გვერდზე, ებრაული თემის გამუქებისა და გაზეთის ახალი ფორმით გამოშვების გამო. ისრაელის პატარა საქართველოს, მშობლიური საქართველოდან წმინდა მიწაზე ამოსულები დიდ სიამაყეს ვფლობთ, რომ გურული ხალხი ასე მძლავრად აფრიალებს, ჩვენი ორი ერის მეგობრობისა და ღირსების დროშას. მიიღეთ ჩვენი დიდი მაღლიერება და ლოცვები, ისრაელის კურთხეული წმინდა მიწიდან. ლეხაიმი!

მოგესალმებით ბატონო ნუგზარ და მივესალმები თქვენი გაზეთის ერთგულ მკითხველებს, ჩვენს მოძმე გურულ ხალხს და სრულიად გურიას, დედამიწის ამ უმშვენნიერესა და ულამაზეს

რობერტ ადარი,
ქართულ-ებრაულ ურთიერთობათა გაერთიანება „გულთა კავშირის“ პრეზიდენტი

ალიონი
გურია უძველესი გაზეთი უახლესი ინფორმაციებით!

საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაზეთი. ყოველკვირეული გამოშვება. № 24 (10460) 30 ოქტომბერი 1931 წლის 5 იანვრიდან

„ისრაელი არ უპირისპირდება არაბ მოსახლეობას, არამედ ებრაელთა ტერიტორიულ დაჯგუფებას“

ლადო ჭელიძე, ცნობილი მწერლისა და მწიგნობრის, პროფესორ ბიჭო ჭელიძის უფროსი ვაჟია. იგი არის ფილოლოგიის მწიგნობრის დოქტორი, პროფესორი. ასევე არის ტელეჟურნალისტი. იგი აქვას ისრაელში მოღვაწეობა და მისი საქმიანობის შესახებ ვთხოვთ ინტერვიუ:

— ხუთი წლის წინ მივიღე ორმაგი მოქალაქეობა (ბებია მყავდა დედის მხრიდან ებრაელი) და 2019 წელს გადმოვიდი ისრაელში. როგორც ურნალი-ისტია აქტიურად დავიწყე თანამშრომლობა ისრაელის სახელმწიფო რადიო REKA-ს ქართულენოვან პროგრამასთან, სადაც მიმავს სამეცნიერო-პოპულარული რუბრიკა — „იბერიდან იუდეამდე“. ამ 2021 წლის ოქტომბერში მუშაობა დავიწყე იერუსალიმის ებრაული უნივერ-

სიტეტის ფოლკლორის კვლევის ცენტრში ავლირებულ მკვლევარად. —რა სახის ურთიერთობა გაქვთ ქართულ-ებრაულ საზოგადოება „გულთა კავშირთან“ დამის პრეზიდენტ ბატონ რობერტ ადართან? — მეხუთე წელია, რაც გავხდი სსფ „გულთა კავშირის“ წევრი, რომლის პრეზიდენტია ცნობილი საზოგადო მოღვაწე.

„კალიან მნიშვნელოვანია გამჭირვალობა, ჩართულობა, თანამშრომლობა ყველა დაინტერესებულ მხარესთან“

მდინარე ბახვისწყლის ხეობაში „ბახვი 1“ და „ბახვი 2“ ჰესის მოსამზადებელი სამუშაოები მიმდინარეობს. მომავალი წლიდან კი ჰესების მშენებლობა დაიწყება. ამისთვის იხილი 250 მილიონიანი ინვესტიციის განხორციელებას გეგმავენ რეგიონში

ათეული წლების მანძილზე, გაზეთი „ალიონი“ სხვა მედიასაშუალებებთან ერთად აშუქებს ეკოლოგიურ პრობლემებს რეგიონში. ეს არის მდინარეების სუფსის, ნატანების ხეობებში ინტერული მასალების ბარბაროსული მოპოვების, ქვის კარიერების, ოქროს საბადოების, ტყეების დაცვის, ქარსაფარი ზოლების განადგურების თემა და ა.შ. არაერთხელ გავმხდარვართ სხვადასხვა კატეგორიის ადამიანების ჯგუფის თავდასხმის ობიექტი. მცირე გამონაკლისის გარდა, სხვადასხვა სამოქალაქო მოძრაობიდან ერთე-

ულ შემთხვევაში თუ გვქონდა მხარდაჭერა. რაოდენ გასაკვირია, რომ ადამიანების მცირე ჯგუფი, რომლებიც „ხალხის“ სახელით საუბრობს, მდინარე ბახვისწყლის ხეობაში „ბახვი 1 ჰესის“ და „ბახვი 2 ჰესის“ მშენებლობას აპროტესტებენ და ხელს რეგიონის მედიასაშუალებებისკენ იშვებენ და ამით ცდილობენ გარკვეული ზეწოლა განახორციელონ. უნდა ითქვას, ჩვენი გარემოსდაცვითი თემებზე მუშაობის პერიოდში, ერთადერთი პრეცედენტი გვაქვს, როცა კომპანია დასავლური მეთოდებით მუ-

შაობს, მაქსიმუმს აკეთებენ მათი პროექტები იყოს გამჭვირვალე, ჩართულობა ჰქონდეთ ყველა დაინტერესებულ მხარესთან და მათ შორის მედიასთან. როგორც ოპონენტები აცხადებენ მათთვის ბრძოლის საგანი ყოფილა ის, რომ ამ ჰესების კასკადის უკან იმალება ქართული ხეობის გასხვისება ამ კონკრეტულ შემთხვევაში, ამერიკულ კომპანიაზე. კომპანიის წარმომადგენლებთან პირველი შეხვედრები, რომელშიც რამდენიმე არასამთავრობო მონაწილეობდა, ცხარე კამათში მიმდინარეობდა.

ურნალისტები, მესამე სექტორის წარმომადგენლები ძალიან ბევრ კითხვაზე ითხოვენ სპეციალისტებისაგან პასუხის გაცემას. ურნალისტებს, სხვა დაინტერესებულ პირებს რამდენჯერმე შეხვდნენ მოწვეული ექსპერტები: ფრანგული საკონსულტაციო კომპანიის ლაგუს დამფუძნებელი და მთავარი მკვლევარი პიერ ბიდერმანი, რომელმაც მიკრო და მაკრო-ოკლიმატის, კუმულაციური ზემოქმედების კვლევები და სხვა საკითხები წარმოადგინა, არც საგაზეთო ინტერვიუებზე უთქვამს უარი. ასევე მნიშვნელოვანი გახლდათ საერთაშორისო საკონსულტაციო კომპანიის შლის ბრიტანელი მკვლევარის ნიკოლა ფოლკის მიერ წარმოდგენილი ბიომრავალფეროვნების კვლევა და ბიომრავალფეროვნების მართვის მიმართულებით, შემარბილებელი ღონისძიებების სამოქმედო გეგმა. კავკასიური სლამანდრის და წავის პოპულაციის კვლევები. თუ როგორ აშენებდნენ ჰესებს, ურნალისტებს, არასამთავრობოების ამის ნახვის საშუალებაც მოგცეს და მოვიანახულეთ სვანეთში, მდინარე ლახამის ხეობაში და ჯავახეთში, ამ კომპანიის მიერ აგებული

გაზეთი „ალიონი“ სარეკლამო მომსახურების ტარიფები

- მე-2 მთლიანი გვერდის (648 კვ.სმ) ღირებულება 120 ლარია;
- მე-3-7 (თითოეული 810 კვ.სმ) მთლიანი გვერდებისა - 150-150 ლარი;
- 1-ლი, ფერადი გვერდი მთლიანად (810 კვ. სმ) არ იყიდება, ნახევარი გვერდის (405 კვ. მ) ღირებულება 300 ლარია;
- ბოლო, მე-8, ფერადი გვერდი მთლიანად 300 ლარი ღირს;
- შიდა შავთეთრ გვერდებზე ფერადი ბეჭდვის შემთხვევაში გვერდის საფასური 50 ლარით იზრდება.
- პოლიტიკური რეკლამის ღირებულება ორმაგია;
- მილოცვა ფერად გვერდზე 32,40 კვ. მ-ზე, სურათით - 25 ლარი;
- სამელოვიარო განცხადება - სიტყვა 25 თეთრი, პლუს სურათი (5X6 სმ) - 2 ლარი;
- გახსენება, ნეკროლოგი - სიტყვა 20 თეთრი, პლუს სურათი (5X6 სმ) - 2 ლარი;

საჯალო ფასი: 80 თეთრი, ხელმოწერა: ერთი თვით - 3,20 ლარი, სამი თვით - 9,60 ლარი, 6 თვით -16 ლარი, ერთი წლით - 32 ლარი.

გაზეთში გამოქვეყნებული მასალების შინაარსი შეიძლება არ ემთხვეოდეს რედაქციის თვალსაზრისს. ავტორები თვითონ არიან პასუხისმგებელი ინფორმაციის სიზუსტეზე. რედაქციაში აუდიოჩანაწერები ინახება ორი კვირის განმავლობაში, ამ ვადის გასვლის შემდეგ პრეტენზიები აღარ მიიღება. რედაქცია ავტორებისაგან არ მიიღებს სამ ხელნაწერ გვერდზე მეტ მასალას. გამოქვეყნებული მასალების გადაგვრდა აკრძალულია რედაქციიდან ნებართვის გაცემის გარეშე.

სარეკლამო კომპანია
რედაქტორი
ნუგზარ ასათიანი
 nugzarasatiani15@gmail.com
 558 499100
 კომპიუტერული უზრუნველყოფა
გიორგი გოგოლაძე
 gia_77@mail.ru
 551 576060
 რედაქციის მისამართი: ქ. ოზურგეთი, გაბრიელ ეპისკოპოსის ქ.№3
 ტელ: 558 499 100 გაზეთი რეგისტრირებულია ოზურგეთის რაიონულ სასამართლოში 18. 11. 2004 №44/4-311
 გაზეთი იბეჭდება გამოცემლობა „მერიდიანში“
 მის: თბილისი, ვ. ბაგრატიონის ქ. №77

დაიწყეთ ყოველი ოქტომბერი ალიონზე
 «ალიონი»

ჩონატაურში მიკრომეწარმეობის ხელშეწყობის საბრანტო პროგრამის გამარჯვებულებითა და უხვპედარ ბაიბარტა

ჩონატაურში კოლეჯ „პორიზონტში“ გურიის მხარეში მიკრომეწარმეობის ხელშეწყობის საბრანტო პროგრამის გამარჯვებულებთან შეხვედრა გაიმართა, რომელსაც გურიაში სახელმწიფო რწმუნებულის პირველი მოადგილე **ქეთევან მოისწრაფეშვილი**, „აწარმოე საქართველოში“ დირექტორის მოადგილე **ირაკლი გაბრიაძე** და ადგილობრივი ხელისუფლების ხელმძღვანელი პირები დაესწრნენ. შეხვედრის ფარგლებში მეწარმეებს სააგენტოს მიმდინარე და სამომავლო პროგრამების შესახებ დეტალური ინფორმაცია მიეწოდათ.

„ჩონატაურის მუნიციპალიტეტი მდგრადი მემკვიდრეობის მონუმენტული მემკვიდრეობის“

ევროკავშირის პროექტის - „ჩონატაურის მუნიციპალიტეტი მდგრადი ენერგეტიკული მომავლისკენ“ ფარგლებში, მერიისა და საკრებულოს ათი საჯარო მოხელე სასწავლო ვიზიტით პოლონეთში იმყოფებოდა. ჩონატაურის მუნიციპალიტეტის წარმომადგენლები გაეცნენ პოლონეთის გამოცდილებას ენერგოეფექტურობისა და განახლებადი ენერჯის სფეროში; ეწვივნენ ევროპული სოლიდარობის ცენტრს, გარემოს დაცვისა და წყლის მენეჯმენტის რეგიონულ ფონდს, სხვადასხვა მუნიციპალიტეტს, ორგანიზაციას და დაწესებულებას, სადაც იყენებენ თანამედროვე ენერგოეფექტურ ტექნოლოგიებს. მათ ასევე პოლონელ კოლეგებს გაუზიარეს ჩონატაურის მიღწევები ენერგოეფექტურობისა და განახლებადი ენერჯის სფეროში. ვიზიტი თანადაფინანსებულია პოლონეთის რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა სამინისტროს პოლონეთის განვითარების თანამშრომლობისა და „სასწავლო ტურები პოლონეთში“ - პროგრამების ფარგლებში.

საფეხბურთო ტურნირი ლანჩხუთში

ლანჩხუთში, სასკოლო ოლიმპიადის ფარგლებში შეგვიძლია ჩატარდა ფეხბურთში, რომელშიც მონაწილეობას მუნიციპალიტეტის საჯარო სკოლებისა და სასულიერო გიმნაზიის მოსწავლეები იღებდნენ. ტურნირში პირველი ადგილი ნიგოთის, მეორე - ქალაქის მესამე, ხოლო მესამე ადგილი ლესის საჯარო სკოლის მოსწავლეებს დაიკავეს. გამარჯვებულებს მედლები და თასები ლანჩხუთის მუნიციპალიტეტის მერმა **ალექსანდრე სარიშვილმა** და საკრებულოს თავმჯდომარე **ბესიკ ტაბიძემ** გადასცეს.

შპს „ვასაძის პურის“ პირველ სართულზე ხანძარი გაჩნდა

სოზურგეთში, შპს „ვასაძის პურის“ პირველ სართულზე განთავსებულ მარკეტში ხანძარი გაჩნდა. შემთხვევა ღამით, დაახლოებით ღამის 3 საათზე მოხდა. შპს „ვასაძის პურის“ მენეჯერი, **ირაკლი სირაძე** ჩვენთან საუბრისას ამბობს, რომ ხანძრის შედეგად მარკეტს დიდი ზარალი მიადგა. - ხანძარი შუალამისას გაჩნდა. ამ დროს მეორე სართულზე პურის მცხოვრებელი ცვლა მუშაობს. საწრაფო-სამაშველო სამსახური გამოძახებულია რამდენიმე წუთში მოვიდა. როგორც

ირაკლი, ხანძარი მარკეტში ელექტროენერჯისაგან მაცივარს გაუჩნდა. იმდენად დიდი იყო დაკავშირება, რომ არა სახანძრო-მაშველების სათანადო აღჭურვილობა და პროფესიონალიზმი ზარალი გაცილებით მეტი იქნებოდა. მათ მოკლე დროში მოახდინეს ხანძრის კერის ლიკვიდაცია. საბედნიეროდ ხანძარს მეორე სართული გადაურჩა. ზარალი დიდაა, ჯერ-ჯერობით ზუსტი ოდენობა არ ვიცით - გვითხრა ირაკლი სირაძემ.

სად უმეტი უმეტი უმეტი უმეტი

ალიონი. ზამთარი მოახლოვდა. მოქალაქეები კითხულობენ, სად შეიძლება შეიძინონ ან დაამზადონ შეშა. ამ თემაზე საქართველოს სატყეო სააგენტოს ოზურგეთის სამსახურს მივმართეთ. - ამჟამად ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის სოფელ წითელმთაში,

სატყეოს უბანზე გვაქვს დამზადებული შეშა. ერთი კუბური მეტრი წიფელას, რცხილას, თხმელას 60 სმ სიგრძის მორები 90 ლარი ღირს, ხოლო წიწვოვანი - 85 ლარი; მოქალაქემ ფული უნდა გადაიხადოს სპეციალურ ანგარიშზე, ლიბერთი ბანკში. ამ ღირებულებაში არ შედის შეშის დატვირთის და ტრანსპორტის გადატანის ღირებულება. ეს ცალკე მომსახურებაა. ოჯახზე 7 კუბური მეტრის მიყიდვა გათვალისწინებულია, მაღალ მთაში 15 კუბური მეტრის - გვითხრა უფროსმა მეტყევემ **დარეზი კობერიძემ**. მისივე თქმით, სოფელ გომში აქვთ გამოყოფილი ტყეკაფი, სადაც შესაძლებელია შეშის მოჭრა. ამ თემაზე მოქალაქემ სატყეო სამსახურს უნდა მიმართოს.

ლაზარე ჩხარტიშვილის წარმატება მსოფლიო ჩემპიონატზე

დამთავრდა, ეგვიპტის საკურორტო ქალაქ შარმ ელ-შეიქში მიმდინარე მსოფლიო ჩემპიონატი 8,10 და 12 წლამდე ასაკის გოგონებსა და ჭაბუკებს შორის, რომელშიც ასაკის მიხედვით, საქართველოს ექვს წარმომადგენელთან ერთად, ოზურგეთელი 8 წლის, **ლაზარე ჩხარტიშვილი** ასაპრეზობდა. იგი, 70 ქვეყნის 90 თანატოლთა შორის, 11 ტუ-

რში 6,5 ქულით (!) საუკეთესო ოცეულში შევიდა. ლაზარემ 65-ზე მეტი თანატოლი მოიტოვა უკან, მათ შორის, მასზე ბევრად მაღალი რეიტინგის მქონე 20 ქვეყნის ჩემპიონები.. მწიფე ელოვანი და სასიხარულოა, რომ მან ამ დიდ ფორუმში +182-ით გაამჯობესა თავისი რეიტინგი, რითაც ბევრ 10 და 12 წლის ასაკის მოჭადრაკეებსაც გაუსწრო. ზოგადად საქართველოს წარმომადგენელთა შედეგები წარმატებულად უნდა ჩაითვალოს, რამდენადაც საშუალოდ მათ ქულათა 60% აიღეს. კერძოდ 8 წლამდე გოგონებში სარა სალთუციშვილმა - 7,5 (R+83); ნიკა წულაიამ (10წ)-5,5 (R+28,4); ლუკა ქუთუელიამ (12წ)-7,0 (R+160); ბარბარე ამოთიამ (12წ)-7,0 (R+7). წელს ლაზარეს ძალზე დატვირთული, მაგრამ წარმატებული სპორტული სეზონი ჰქონდა, რომელიც ჯერ კიდევ არ დაუმთავრებია. მას ალბათ დიდი აზროვნება ექნება წარმატებას მიღწევის ნომერ-დეკემბერში გაგემილ ოზურგეთის მუნიციპალური და გურიის რეგიონალური ჩემპიონატებში. წარმატებას ვუსურვებთ მას!

„ისრაელი არ უპირისპირდება არაბ მოსახლეობას, არამედ ებრძვის ტერორისტულ დაჯგუფებას“

საქართველოს მწერალთა ეროვნული კავშირის წევრი, ბატონი რობერტ ადარი. ჩვენი საზოგადოებრივი გაერთიანება წარმატებით აგრძელებს მრავალსაუკუნოვანი ქართულ-ებრაული ტოლერანტული ურთიერთობების ტრადიციებს და ღირსეული წვლილი შეაქვს ჩვენი ქვეყნების ისრაელისა და

საქართველოს თანამედროვე კავშირების განმტკიცებაში. ამ კუთხით განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია ორგანიზაციის პრეზიდენტის როლი, რომელთანაც მჭიდრო კოლეგიალური და ახლო მეგობრული კონტაქტები მაქვს, როგორც ბიბლიური ღირსეულების მქონე პიროვნებასთან.

– როგორ დაიწყო ომი, როგორი სიტუაცია ჰქონდათ იქ მცხოვრებ ქართველებს?

– როგორც მოგეხსენებათ, საგანგებო მდგომარეობა 7 ოქტომბრის დღის შვიდი ნახევარზე დაიწყო. მე და ჩემი მეუღლე იერუსალიმში ქართველთა ისტორიული მეგობრობის მიმართული ადგილების დათვალიერების მიზნით მოწყობილ საექსკურსიო ტურში მონაწილეობისათვის ვეზადებოდით, როცა აზაკა (სირენა) ჩართო და ლაზას სექტორიდან საპერო სარაკიო შეტევა დაიწყო, რაც დღემდე გრძელდება. ისრაელითა განუზომელი აღშფოთება და რისხვა გამოიწვია ქვეყნის სამხრეთში არაბი ტერორისტების მიერ წარმოუდგენელი სისისასტიკით ჩადენილმა მკვლელობებმა და ტერორისტული ორგანიზაცია „ჰამასის“ ორგანიზებით განხორციელებულმა ადგილობრივი მოსახლეობისა და ახალგაზრდული მუსიკალური კონცერტის მონაწილეების საყოველთაო უღელტაპ,

რამაც ისრაელის თავდაცვის ძალების მხრიდან კანონზომიერი საპასუხო ზომების მიღება განაპირობა. მთელი პასუხისმგებლობით უნდა განვაცხადო, რომ ისრაელი არ უპირისპირდება არაბ მოსახლეობას, არამედ ებრძვის ტერორისტულ დაჯგუფებას, რასაც ქვეყნის მოქალაქეობის საყოველთაო მხარდაჭერა აქვს და ეს საგნებით ვასაგებია.

ისრაელში მცხოვრები ქართველები – როგორც მოქალაქეები, ისე ემიგრანტები ქვეყნისათვის ამ მეტად დრამატულ სიტუაციაში სრულიად სოლიდარული არიან და მთლიანად იზიარებენ ისრაელის ხელისუფლებისა და მოსახლეობის საერთო სულისკვეთებას ტერორიზმთან საბოლოო გამარჯვების მოპოვების საქმეში.

– თქვენ ომის პერიოდში თბილისში კონფერენციაში მონაწილეობის მისაღებად ჩამოხვედით...

– დიახ, მე კავკასიოლოგთა II საერთაშორისო კონგრესზე დასასწრე-

ბად ჩამოვედი, რომელშიც ასევე მონაწილეობას იღებდა ჩემი იერუსალიმელი დოქტორანტი სარა ნუშერი.

– როგორია იქ მყოფი ქართველების მდგომარეობა ამჟამად?

– აქ მცხოვრები ქართველების გარკვეულმა ნაწილმა დროებით დატოვა ქვეყანა, მაგრამ ბევრი მათგანი, მათ შორის ჩემი შვილი და რძალი, უკვე დაბრუნდა. რამდენიმე დღეში მე და ჩემი მეუღლეც დაბრუნდებით.

– როგორ ფიქრობთ, როგორ განვითარდება მოვლენები?

– აღნიშნული მოვლენები ერთმნიშვნელოვნად ტერორიზმის აღმოფხვრითა და ისრაელის გამარჯვებით დასრულდება. შექმნილ სიტუაციაში სხვა ალტერნატივა არ არსებობს.

– ომის დასრულების შემდეგ თქვენ გააგრძელებთ ისრაელში მუშაობას?

– რა თქმა უნდა, აუცილებლად. წინ მეტად დიდი და საუკუნისხმი გამოწვევებია.

„ქალიან მნიშვნელოვანია გააჩირობა, ჩართულობა, თანამშრომლობა ყველა დაინტერესებულ მხარესთან“

მდინარე ბახვისწყლის ხეობაში „ბახვი 1“ და „ბახვი 2“ ჰესის მოსამზადებელი სამუშაოები მიმდინარეობს. მოგავალი ფლიდან კი ჰესების მშენებლობა დაიწყება. ამისთვის ისინი 250 მილიონიანი ინვესტიციის განხორციელებას გეგმავენ რეგიონში

ჰესები და გავეცანით მათ მიერ ამ რეგიონებში განხორციელებულ ინფრასტრუქტურულ პროექტებს.

ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი თემა თევზსავალი იყო, რომელიც დასახლებულ რეგიონებში გამართულად მუშაობენ.

საზოგადოებაში არსებული კითხვები, ხომ არ აქვს საშიშროება ნისლის წარმოქმნას ბახმაროში, საცხებით ლოგიკური იყო იმ ფონზე, როცა წინა ხელისუფლების დროს სხვა კომპანიის მიერ წარმოდგენილი პროექტი მდინარე ბახვისწყლის ხეობის ზედა წელში საკმაოდ დიდი მოცულობის კაშხლის მშენებლობას ითვალისწინებდა.

ნისლი კოლხეთის ერთ-ერთი დამახასიათებელი თვისებაა და ეს არის მაღალი ტენიანობისა და ტემპერატურის ცვლილებების შედეგად წარმოქმნილი ნალექი, რომელიც ბახვისწყლის ხეობით შედის ბახმაროს ქვაბულში და იქ კონდენსირდება.

რამდენიმე დღის წინ რეგიონის ყურნალისტების თხოვნით მოეწყო მედიატური, რომელმაც კიდევ ერთხელ რამდენიმე მნიშვნელოვანი კითხვაზე მოგვცა პასუხი.

ამ თემაზე გავით „ალიონს“ მშენებლობის მთავარი ინჟინერი ანდრო ბრეგვაძე ესაუბრა:

– „ბახვის 1“-ს (სიმძლავრე 10,9 მეგავატი) სათავე კურორტ ბახმაროდან პირდაპირი ხაზით 3 კილომეტრის ქვემოთ, ზღვის დონიდან 1750 მეტრ სიმაღლეზე მდებარეობს. იგი მომავალში ბახმაროს რეკრეაციული

ზონის გარეთ რჩება. თავდაპირველი პროექტმა, იმის გამო რომ მზის ჩასვალა მთიდან ხედში არ ჩამოვარდნიყო, კორექტირება განიცადა და 100 მეტრით ქვემოთ ჩაიწია. შემცირდა სათავეს დაგუბების ფართობი და იგი 0,24 ჰა-ს შეადგენს, რაც ბუნებრივია, არააირი გავლენას არ მოახდენს ნისლის წარმოქმნაზე.

უშუალოდ „ბახვი 1“ ჰესის შენობა ზღვის დონიდან 1350 მეტრს სიმაღლეზე აიგება. მას წყალი სათავე ნაგებობიდან სადაწნეო მილსადენით მიეწოდება.

რაც ჩვენ სვანეთში, მდინარე ლახამის ხეობაში ვნახეთ, ეს გახლავთ ჰესის შენობები მცირე მოცულობისაა და იგი თავისი არქიტექტურით ბუნებასთანაა შერწყმული.

„ბახვი 2 ა“-ს (სიმძლავრე 11,4 მეგავატი) სათავე (შეტბორვის ფართობი 0,19 ჰა) ზღვის დონიდან დაახლოებით 1350 მეტრზე იქნება, ხოლო თავად სადგური ზღვის დონიდან 1350 მეტრზე;

„ბახვი 2-ბ“-ს სათავე (სიმძლავრე 20,7 მეგავატი) სულ 0,09 ჰექტარზე იქნება, ხოლო სადგური ზღვის დონიდან 502 მეტრ სიმაღლეზე განთავსდება.

რაც შეეხება დაბალი და მაღალი დაწნევის მიღებს, ისინი მიწის ქვემოთ იქნება განთავსებული.

მედიატურის ფარგლებში მთისპირის თემის სოფელ უკანავადან მაქსიმალურად მოვიანახულებთ მშენებლობის ადგილები. უსაფრთხოების სამსახურის მენეჯერმა მიხეილ

ნატროშვილმა შესაბამის წესებს გაგვაცნო და მდინარის ხეობასაც დავთვალიერეთ.

კარგად მუშაობს „ბახვი 3“ ჰესის თევზსავალი და სათავე ნაგებობის ქვემოთ მდინარეში საკმაო რაოდენობის წყალი მიედინება.

ჯერ-ჯერობით სამშენებლო უბანზე 850 კუბურ მეტრამდე ხე-ტყეა მოჭრილი, რომელიც შესაბამისი დამუშავებით ოზურგეთის სატყეოს გადაეცა. შესაბამის ფართობს მშენებელი კომპანია კურორტ ბახმაროს მიმდებარედ გააშენებს.

დასრულების ეტაპზე საშენებლო კემპი, სადაც იქნება საცხოვრისები, ადმინისტრაციული ოფისი, სასაწყობო ფართი და სამედიცინო პუნქტი.

მშენებლობაზე 49 ადგილობრივი მცხოვრებელი (ექსკავატორის მემანქანე, ტოპოგრაფიული გადაღება, მედროშები) დასაქმებული, რომელთა საშუალო თვიური გამოუმუშავება ამ ეტაპზე 1500 ლარია.

„ბახვი 2“-ს ჰესის ღირებულების თქმით, ისინი მშენებლობის პარალელურად არაერთ სოციალურ პროექტს ახორციელებენ რეგიონში. ერთ-ერთი, რომელიც ამჟამად მიმდინარეობს, სოფელ მთისპირის, ვანისქედის დასახლების სასამედიცინო პრობლემის მოგვარებაა, რისთვისაც კომპანია 350 ათას ლარს დახარჯავს და 45 ოჯახს ხარისხიანი სასამედიცინო მომარაგებს.

გიორგი აბრამიშვილის თქმით, ისინი ებრძვიან ტერორისტულ დაჯგუფებებს, რომლებიც სოციალურ პროექტს ახორციელებენ რეგიონში. ერთ-ერთი, რომელიც ამჟამად მიმდინარეობს, სოფელ მთისპირის, ვანისქედის დასახლების სასამედიცინო პრობლემის მოგვარებაა, რისთვისაც კომპანია 350 ათას ლარს დახარჯავს და 45 ოჯახს ხარისხიანი სასამედიცინო მომარაგებს.

ნატროშვილმა შესაბამის წესებს გაგვაცნო და მდინარის ხეობასაც დავთვალიერეთ.

მოისმინე თუ არა საკრებულოს სხდომაზე მდინარე ბუჯის ხეობაში „პარკუს ჯგუფის“ საქმიანობის შესახებ

31 აგვისტოს ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს სხდომაზე დეპუტატმა გიორგი შილაკაძემ ფრაქცია ერთიანი ნაციონალური მოძრაობიდან საკრებულოს სხდომაზე კომპანია „პარკუს ჯგუფის“ მიერ, მდინარე ბუჯის ხეობაში სამი მცირე ჰესის მშენებლობის შესახებ დასვა კითხვა.

– ადგილობრივი მედიასამუშაოებზე წერენ, რომ კომპანია „პარკუს ჯგუფი“ მდინარე ბუჯის ხეობაში სამი მცირე ჰესის აგებას აპირებს, ისე, რომ საზოგადოებამ ამის შესახებ არაფერი არ იცის, რაღაც შეხვედრა კი ჩაუტარებიათ სოფელ კომში, მაგრამ მე შემოქმედელი მშენებლობის წინააღმდეგი არ ვარ, მაგრამ გვინდა ვიცოდეთ, ვინ არიან ისინი, რა ლოკაციაზე აპირებენ ჰესის აშენებას. მათ უკვე ტყეში გზა გაჭყეტ. გვეუბნებიან, არ მონაწილეობთ კომისიების სხდომებში ა, ბატონო, ვაყენებ წინააღმდეგობას და გავაგებებთ რა ხდება – მიმართა საკრებულოს გიორგი შილაკაძემ.

ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარის პირველმა მოადგილის, ლაგოტიანი ბეგვამ გამოთქვა აზრი, რომ მათ შეეძლოთ კომპანია „პარკუს ჯგუფის“ ხელმძღვანელები საკრებულოს სხდომაზე, ან შესაბამის დარგობრივი კომისიის სხდომაზე მოეწვიათ, კითხვები დაესვათ და დებუტატებისთვის გაეცათ პასუხი.

თუმცა, მას შემდეგ ორი თვე გავიდა და საკრებულოს დღის წესრიგში ეს საკითხი არ დამდგარა.

დღეს, ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის საკრებულოზე საკრებულოს წევრმა გიორგი შილაკაძემ კვლავ დასვა კითხვა მდინარე ბუჯის ხეობაში ჰესების მშენებლობასთან დაკავშირებით.

– 2 თვის წინ, საკრებულოს სხდომაზე დასვი საკითხი მდინარე ბუჯის ხეობაში ჰესების მშენებლობასთან დაკავშირებით. თქვენ მითხარით, რომ შეისწავლიდით საკითხს, და კომისიის ფარგლებში ვითმუშავებდით. რა პოზიციაზე დღეს ეს საკითხი, რაღაც კომპანია „პარკუს ჯგუფი“ რამდენიმე ლოკაციაზე მუშაობს, რა ზიანი შეიძლება მოადგეს ხეობას? მოვითხოვთ ამ საკითხზე ან საკრებულოს სხდომაზე, ან კომისიის ფორმატში ვითმუშაოთ – მიმართა ლაგოტიანი ბეგვას გიორგი შილაკაძემ.

ლაგოტიანი ბეგვას განმარტებით, ისინი ერთ-ერთ მედიასამუშაოებში ამომწურავად იყო გაშუქებული ჰესების მშენებლობის თემა და ამიტომ საკრებულოს შესაბამისი კომისიის არ შეუქმნია.

როგორც აღმოჩნდა, საკრებულოს თავმჯდომარის პირველი მოადგილე კომპანია „ბახვი 2 ჰესის“ საქმიანობის შესახებ რეგიონის მედიასამუშაოებში გამოქვეყნებულ მასალებს გულისხმობდა.

მცირე კომენტარი ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის მერის პირველმა მოადგილემ გიორგი ლურჯუმიძემაც გააკეთა: – არ ვიცი ზუსტად, „პარკუს ჯგუფი“ იყო თუ სხვა, ისინი მოსახლეობასაც შეხვედნენ და ესაუბრნენ. ნებათაღვის საჭიროება ჰესის მშენებლობაზე არ არის და იგი ჩვენგან არ აუღიათ...

„მდინარე ბუჯის ხეობაში სამი მცირე ჰესი უნდა აშენდეს“ – ამ სათაურით გაზეთ „ალიონის“ 27 ივნისის ნომერში (№15) დაიბეჭდა სტატია, რომელიც კომპანია „პარკუს ჯგუფის“ მიერ მდინარე ბუჯის ხეობაში სამი მცირე ჰესის „ბასრა 1“, „ბასრა 2“ და „ბასრა 3“ მშენებლობის შესახებ:

<http://alio.ge/2023/08/mdinare-bujis-xeobaSi-s-2/>

სოფლის ცხოვრება

ბახვი ჰესი

კომპანია ბახვი ჰესი – ჩვენ ვზრუნავთ ადამიანებზე, ბუნებისა და რეგიონის განვითარებაზე

წარმატებული ფერმერები გურიიდან – მავალითი როგორ დაკვირვებენ სიღარიბე

„გურიის მოამბე“ და „ალიონი“ – „ბახვი ჰესის“ დახმარებით – ერთობლივ რუბრიკას – „სოფლის ცხოვრება“ – ვიწყებთ.

უმუშევრობა, მძიმე სოციალური ფონი და მიგრაცია – ეს ის მცირე ჩამონათვალაა, რაც ლაიტმოტივად გასდევს გურიის სოფლის ცხოვრებას, სოფლის, რომელიც თანდათან იცლება ახალგაზრდებისაგან, ოჯახის რჩენისათვის ერთადერთ გამოსავლად კი საზღვარგარეთ – სამუშაოს პოვნა მიიჩნევა.

სამუშაოა, რომ ასეთ პირობებში – ობიექტურ მიზეზებთან ერთად – სუბიექტურიც განაპირობებს, პირველ რიგში ის, რომ სოფელში ადგილობრივები არ არიან ინფორმირებულები, რომ ამ პირობებშიც, საესეებით შესაძლებელია ადამიანებმა საკუთარი ძალებით ნახონ გამოსავალი ამ მდგომარეობიდან.

მცირე ფერმერული მეურნეობები,

პარტნიორების ძეგა, ხშირ შემთხვევაში მიმდინარე სახელმწიფო პროგრამებში – ეს ის თემაა, რომლის გამოყენებითაც ნებისმიერ გურულ ოჯახს შეუძლია იპოვოს გამოსავალი ამ მდგომარეობიდან და ადგილებზე შექმნან წარმატებული ფერმერული მეურნეობები.

ამას, ხშირ შემთხვევაში, აბრკოლებს ადგილობრივი მოსახლეობის ნაკლებად ინფორმირებულობა და გამოცდილების არქონა.

ჩვენი მიზანია, თქვენ მოგაწოდოთ არამარტო ენციკლოპედიური ტექსტები – არამედ კონსტრუქციული ურუნალისტიკის ფარგლებში. გააბუნებოთ გამოსავალი ამ მდგომარეობიდან-თქვენვე თანასოფლელების, წარმატებული ფერმერების გამოცდილების სარგებზე.

„გურიის მოამბე“, „ალიონი“ და „ბახვი ჰესი“ რუბრიკით „სოფლის ცხოვრება“ – შევცდებან. მნიშვნელოვნად ხელი შეუწოვთ თქვენს ინფორმირებულობას, რაც თავისთავად აისახება თქვენს წარმატებაზე – ადგილებზე განავითაროთ ფერმერული მეურნეობები, იპოვოთ გამოსავალი და იყოთ წარმატებულები საკუთარ კარ-მიღებებში.

გახეთ „ალიონის“ და „გურიის მოამბეს“ რედაქცია დიდ მადლობას უხდის ამ შესაძლებლობისათვის „ბახვი ჰესს“ – ასევე ყველა იმ წარმატებულ ფერმერს, რომლებიც ამ პროექტის ფარგლებში ჩვენთან ითანამშრომლებენ.

კოტე სარიშვილი – „სომ ვართ წარმატებული მარისუანას კულტურის მოყვანაში“, რატომ არ უნდა ვიყოთ ასეთივე წარმატებული სხვა კულტურებთან მიმართებაში“

ლალო მენაბდე, „გურიის მოამბე“

„კოტე სარიშვილი, ოზურგეთში მცხოვრები, იმ ათეულობით ფერმერიდან ერთერთია, რომელიც მშობლიურ რაიონს რამდენიმე წლის წინ დაუბრუნდა. ის ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის სოფელ სილაურში – 4 ჰექტარ მიწის ნაკვეთს ფლობს, წინააღმდეგობა მონოკულტურული მშენებლობის კვანძის წინააღმდეგობას, არა მარტო რეგიონში კულტურაზე, თუნდაც ჩაიხამ, თხილზე ან მოცხვეთ აქვანტირება, არამედ საკუთარი ნაკვეთის სხვადასხვა კულტურების მოყვანაზე. არის და გასაღების ბაზრის ტენდენციის დიდი ძლიერება არ დაშორდება“ – ამბობს სარიშვილი.

მისი ფერმერული მეურნეობა რამდენიმე თვის წინ, ოზურგეთში მოქმედა „ინოვაციებისა და ცვლილებების ინსტიტუტმა“, რომელიც ამ მიმართულებით „შეცდარიან განვითარების სააგენტოსა“ და გეროს პროგრამის ევდიო საქმიანობს – მიკროკულტურების განვითარებისათვის დაფინანსა, და მის ფართო ჩამონათვალს, ბოლიკი, სტაფილი და სხვა

ამ მიმართებით ბარიერია: თავისთავად დღეს, სოფლადაც მცხოვრები მოსახლეობისათვის ბიზნესის – მცირე მეურნეობის დასაწყებად – შესაძლებელი სირთულე არსებობდა, თუმცა ვფიქრობ, რომ **მთავარი პრობლემა ამ მხრივ არაინფორმირებულობაა**, რა თქმა უნდა არსებობს ობიექტური მიზეზებიც, რაც სოფლადაც მცხოვრები აიძულებს დატოვონ სოფელი და ოჯახის სარჩენად სხვა ქვეყნებს ან დიდ ურბანულ ცენტრებს მაშურონ, მაგრამ ათასი მეტრი მიწის ფართობი, თითოეული მოსახლე ხომ ერთ ჰექტარს მაინც ფლობს, ძალიან კარგია რომ ინფორმირებულობის შემთხვევაში მნიშვნელოვნად გააუმჯობესოს ჩვენი ფინანსური მდგომარეობა.

მონი კულტურების – მარტო ჩაის, მარტო თხილის, მარტო მოცვის მოყვანის წინააღმდეგე ვარ, აი, როცა შენ გაქვს მოცვის პლანტაცია, მას უამრავი დაგადება უტევს მაშინ როცა მოცვის გვერდით არ „ჰყავს ისეთი მეგობრები“ რომლების ამ დარტყმას შეუმუშებებ და ნაწილს საკუთარ თავზე აიღებენ. აი, მაგალითად თხილს რა გავუკეთოთ? გავხადოთ მონი კულტურა, ამოუძირკვეთ ყველაფერი ირგვლივ და დაეჭოვოთ ამ შემოტყვებთან მარტო. და მვედოთ ის, რაც მვედოთ, ეს კულტურა უკვე განსაკუთრებულ ყურადღებას ითხოვს, იმ დონითაც კი, რომ, მისი მომსახურება საბაზრო ფასს უკვე ჩამოუვარდება. ვლუგები დღეს თხილის პლანტაციების შესაწყობად რომ ძვირად, ხუმრობენ და ამბობენ, რომ შესაწყობად კი არა მოსაწყობად ძვირად“ – მიიჩნევენ

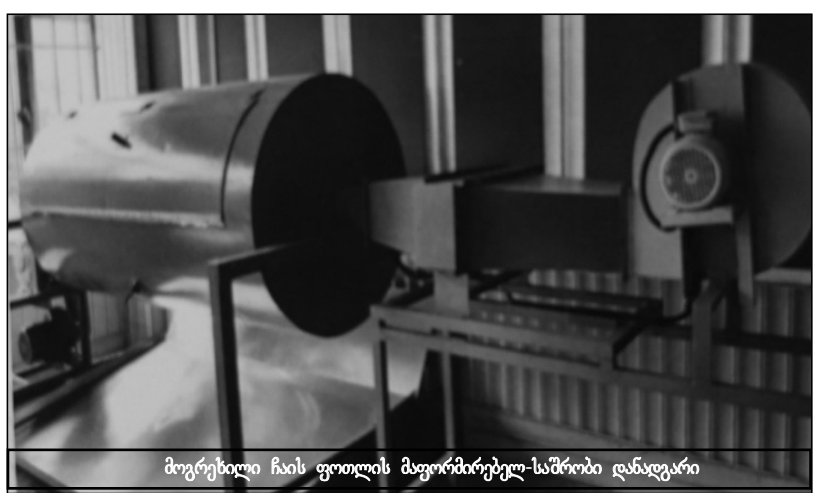

სწორი აგრარული პოლიტიკა, გამოცდილებაზე დაყრდნობილი პოზიციონირება ამ სფეროში და

სიასლე ჩაის ფოთლის მწარმოებელთათვის ნუზვარ ასათიანი, გაზეთი „ალიონი“

ა(ა) იპ საქართველოს აგრარული უნივერსიტეტის ჩაის, სუბტროპიკული კულტურების და ჩაის მრეწველობის ინსტიტუტის და ა(ა) იპ ჩაის მწარმოებელთა ასოციაცია „საქართველოს ჩაის“ ორგანიზებით ანასეულში გაიმართა მეჩაეთა-შეხვედრა სემინარი, სადაც პირველად წარმოადგინეს მწვანე ჩაის წარმოების ახალი სამანქანო ტექნოლოგია, რომლის მთავარ ეფექტს წარმოადგენს ერთეულ პროდუქციაზე ენერგეტიკული დანახარჯების მნიშვნელოვნად შემცირება. საკითხმა ჩაის წარმოებით დაინტერესებულ პირებში, რომლებიც სემინარს მრავლად ესწრებოდა, დიდი ინტერესი გამოიწვია. ცნობილია, რომ ჩაის წარმოება ძირითადად თბურ ტექნოლოგიურ პროცესებზეა დამყარებული და შესაბამისად პროდუქციის თვითღირებულებაში ენერგო დანახარჯების ხვედრითი წილი მნიშვნელოვნად მაღალია. თუ რაში მდგომარეობს წარმოდგენილი ტექნოლოგიური სიახლე და მისი ადგილობრივ წარმოებაში დანერგვის რა პერსპექტივებზე შეიძლება საუბარი, ამ კუთხით ვესაუბრეთ პროექტის ხელმძღვანელს, ტექნიკურ მეცნიერებათა აკადემიური დოქტორს **ბახვა დოლიძეს**:

მოგრესილი ჩაის ფოთლის მათორმირებულ-სამშობი დანადგარი – ბატონო ბახვა, ანასეულის ინსტიტუტის ავტორთა ვაკუუმის მიერ წარმოადგენილია მწვანე ჩაის ახალი სამანქანო ტექნოლოგია, რომელიც ინვენტორული ინვერსიონული დახმარების ბაზაზე შექმნილი.

მაჩნია, რომ, ამ გზით, გლეხები თავს არიდებენ სხვადასხვა დაგადებებს საკუთარ ნაკვეთებში, რომელიც მძიმე დარტყმას აყენებს გლეხურ მეურნეობებს და შემოსავლებიც უფრო სტაბილური იქნება.

ამის მაგალითად მას თხილის ბიზნესის პრობლემები მოყავს: „ნებისმიერი კულტურა, რომელიც მარტო რჩება ბუნებასთან, უჭირს დაგადებებთან გამკლავება და სისტემატურ ჩარევას ითხოვს. ამის მაგალითი თხილია და ის დაგადებები, რომლებმაც ამ ბიზნესს დიდი დარტყმა მიყვნა, შესაბამისად ეს მძიმე აისახა გლეხზე, მაჩნია, რომ თხილის პლანტაციების პარალელურად სხვა კულტურები, თუნდაც მენილია რომ ყოფილიყო, ამ კულტურისათვის ბუნებრივი – ძლიერი ასე ვთქვათ – შემოტყვება შედარებით ადვილად გადასალახი იქნებოდა.

კოტე სარიშვილმა მოსკოვის გაზისა და ნავთობის ინსტიტუტი დაამთავრა, თუმცა ათზე მეტი წელია, ის აგრარულ სექტორში მოღვაწეობს და ამ მიმართულებით წლების განმავლობაში. ვერ ქვეყნის დედაქალაქში, მოგვიანებით კი ოზურგეთის თვითმმართველობაში საჯარო მონღლე იყო, თუმცა, როგორც ზემოთ აღნიშნეთ, ის დღესათვის, ოზურგეთში-აგრარულ სექტორში მოღვაწეობს და საკუთარი ფერმერული მეურნეობა აქვს.

აქედან ორ ჰექტარზე ბოსტნეული კულტურის – ხოლო დანარჩენ ორ ჰექტარს – მრავალწლიანი ნარგავებისთვის იყენებს. „ჩემი ძირითადი ბიზნესი იქნება ფოთლოვანი კულტურა, ეს იქნება სალათები, კომბოსტოს სხვადასხვა კვიშები, მთი შორის ბროკოლი და მემწვანელობა. იქნება ასევე პარკოსანი კულტურა, ლობიო, სილი, ოსპი, შევისწყავე ადგი

კულტურებიც „შეუერთდა“. სარიშვილს მაჩნია, რომ მონოკულტურებისაგან განსხვავებით – ეს მიკროკულტურა უფრო ეფექტურია, არ ჭირდება წლები მოცდას, პროდუქციას ზოგი კულტურა 10 დღეში, ზოგიც სამ კვირაში იღლევა და ბაზარზე მოთხოვნადია. ფერმერი ამ ეტაპზე ფიქრობს – ისარგებლოს სადისტრიბუციო ქსელით თუ თავისი საგაგრო წერტილი გახსნას, ან კიდევ პროდუქცია მომხმარებელს მობილობით მაწოდოს: „მიმანია რომ გლეხი დღეს ჩამოშორებულია გასაღების ბაზარს, რაც ვფიქრობ მიღე რეგ პრობლემებს ქნის, პირველი პროდუქციის გაქირება, მეორე გლეხის ვერპოზიციონირება ბაზარზე, რაც აკარგავს მას შემოსავალს, სამუშაოდ იქ. აკადემიკელების ინსტიტუტი:

ბატონი კოტე, სარიშვილი. რა უნდა გააკეთოს სოფლადაც მცხოვრებმა ადამიანებმა წარმატებული ბიზნესის დასაწყებად? პირველ რიგში უნდა შეიძინოს ცოდნა, გამოცდილება და ძილის ინფორმაცია, მხარეში არის უამრავი წარმატებული ფერმერი, ამ მაგალითზე ძილის ცოდნა, მოძებნოს სხვადასხვა პროგრამები, რომლებსაც სახელმწიფო ახორციელებს, ასევე სახელმწიფოს გარდა ბევრი არასამთავრობო ორგანიზაცია მზადაა ამ ტიპის ადამიანებს დაეხმაროს, თავისთავად ეს საკმარისი შეიძლება არ იყოს, მაგრამ თუ ისარგებლებს ჩვენი, ანასეულის ლაბორატორიით და გამოიყენებს წარმატებული ფერმერების ნაკვეთებს,

ყველა აღამიანური ღირსებით შუამდგომელი მაცნობი

2020 წლის გიორგობა დღე იყო. ქვეყანაში კოვიდი მზინვარებდა. ასეთ მძიმე სიტუაციაშიც კი, მუზეუმში მობრძანებული ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის მამინდელი მერი, ბატონი კოტე შარაშენიძე ნასაკრალის ბრძოლის მასალებით დაინტერესდა. მასთან ერთად იმყოფებოდა ახალგაზრდა, სიმბათიური კაცი, რომლის ვინაობა მამინ არ ვიცოდი. მერი და სტუმარი ცხავათის მუზეუმის

რეაბილიტაციის საკითხზეც ბჭობდნენ. შესაბამისი მასალების გაცნობის შემდეგ, საუბარი გადავიდა გურიის უკანასკნელი მთავრის მამა V გურიელისა და მისი ოჯახის ტრავიკულ ბეღზე. იმხანად ვაგროვებდი მასალებს მამა გურიელის უფროსი ქალიშვილის ეკატერინე გურიელის მარტვილობის შესახებ. სტუმარი მეკითხება, ეკატერინე გურიელის ფოტო თუ გაქვთო? ფოტო არ არსებობს-

მეოქი, ვუბასუხე და იქვე მხატვარ თამაზ ღარჩიას მიერ შესრულებული „ეკატერინე გურიელის პორტრეტი“ ვაჩვენე, ჩემი კვლევის მასალებიც გავაცანი. დავბეჭდოთო, მეუბნება ტელეფონის ნომერს მიტოვებს, სამ დღეში თბილისში ვიქნებიო. გაოცებული დავარი. იქვე ვაფიგერომ ეს ახალგაზრდა კაცი ვახლდათ დღეს უკვე ყველასათვის კარგად ცნობილი პიროვნება, ვანო ნაკაიძე. სიტყვას საქმე მოჰყვა და ბატონი ვანოს ფინანსური დახმარებით დაიბეჭდა „ეკატერინე გურიელის მარტვილობა“. მისივე დაფინანსებით, მკითხველი მალე მიიღებს წიგნს „გურიის ახალი დღეგორი“. ოზურგეთის საზოგადოებრივ კარგად იცის ქვედა ბაზვის წმინდა მარინეს ეკლესიის ხელახლა აღმშენებლების ნაკაიძეების ოჯახისა და ამ ეკლესიის მოძღვრის მამა იოსების (ნაკაიძე) შესახებ. ყოველი წლის 30 ივლისს წმინდა მარინეს დღესასწაულზე აქ. ადგილობრივი მრევლის გარდა, უამრავი მომლოცველი მოდის ოზურგეთიდან, რა თქმა უნდა, ბატონი ვანოც ჩამოდის ოჯახის სრული შემადგენლობით. სადღესასწაულო წირვის შემდეგ, ეზოში იმართება დიდი ტრაპეზი. ხალხი ბატონი ვანოსა და მისი ტყუბის-ცალი ძმის სურვის ირგვლივ ტრიალებს. ძმებიც უყურადღებოდ არაეის ტოვებენ. წლეულის ჩემს ახლოობებს, ზურა და მათა გობრონიძეებს ძალიან გაუმართლათ, მათი შვილი გიორგი საოპერო მომღერალთა კონკურსის ნახევარფინალში გავიდა, მაგრამ ოჯახს იტალიაში შვილის გასამგზავრებელი თანხა არ ჰქონდა. თხოვეს ბატონ ვანოს, რომელსაც არც კი

ივნობდნენ და რომელმაც პრობლემა მისიერად გადაჭრა. რაღა თქმა უნდა, ზურა და მათა გობრონიძეები უსაზღვრო მადლიერებას გამოხატავენ ბატონი ვანოს მისამართით. ბატონი ვანო პერნამენტულად ეხმარება რიგით ადამიანებს, სტუდენტებს სწავლის საფასურის დაფარვაში. უკვე ცნობილი მეცენატი გარკვეული რაოდენობის თანხას უტოვებს მამა იოსებს შეჭირვებული ადამიანების დასახმარებლად. ეს, რაც მე ვიცი ჩემი ნაცნობებისგან და რაც არ ვიცი, ის დობრად იცის. არის ასეთი გამოთქმა: „თუ მათხოვრები აგვიკიდნენ, ესე იგი ღვთის წყალობა აგვიკიდა“, მეც ამ „მათხოვრებში“ ვაღივარ. ოზურგეთის საზოგადოებრიობას არასდროს დავიწყებდა წლევედელი 28 ივლისი. ამ დღეს ოზურგეთში, „ჭადრების ბაღში“ გაიხსნა გურიის პრეზიდენტის ბენია ჩხიკვიშვილის ბიუსტი, რასაც დიდი ხანი ველოდიო. თუ არ მეზღებო, იგი 2021 წელს უნდა დადგებოდა, მაგრამ რატომღაც გადაიდო. იმ დღეს ოზურგეთში დილიდანვე გადაუღებლად წვიმადა, არადა, ქალაქი მრავალ საპატიო სტუმარს ელოდა დედაქალაქიდან, ბევრი საინტერესო ღონისძიებაც იყო დაგეგმილი, დავასახელებ ერთ-ერთს, ზაზა ფაჩულას სახელობის საკალაბოთური მოედნის გახსნას. 15 საათისთვის ხალხი თეატრისკენ დაიდრა, მათ შორის ვიყავით მუზეუმელები. წინა დღით შეხვედრა გეჭონდა კინორეჟისორთან, მწერალთან და მკვლევართან, ბატონ ირაკლი

მასარაქესთან, რომელიც გვესაუბრა ბენია ჩხიკვიშვილზე და მეგვიწვია თეატრში ამ თემაზე მის მიერ შექმნილი ფილმის ჩვენებაზე. თეატრში მისულს კი სიურპრიზი გველოდა: პარტერსა და იარუსებზე სტუმრებისათვის ყველა სკამზე იდო ჩანთა ბენია ჩხიკვიშვილის პორტრეტით, ჩანთაში იდო წიგნი ბენიას შესახებ, მაისური და ფინჯანი ბენიას გამოსახულებით. აკადემიურ ღონეზე ჩატარებული ღონისძიების შემდეგ, ქალბატონი ნატო მეტონიძისა და ჩვენი „შვილკაცას“ სიმღერის ფონზე, საზეიმოდ გაიხსნა ბენია ჩხიკვიშვილის ბიუსტი. მე იმ დღეს ვნახე წვიმისაგან გალუმბული ბუნდური გურულები, რომელთაც ღონისძიების დამთავრებამდე „ჭადრების ბაღიდან“ ვეზი არ მოუცლიათ. ამ ბიუსტისა და მისი ავტორის, ამ ღონისძიების იდეის შესახებ, ალბათ, სპეციალისტები დაწერენ. მე მხოლოდ ვიცი, რომ ყველაფერი ეს დაფინანსა კომპანია „კაფიშა“ და მისმა დირექტორმა, ბატონმა ვანო ნაკაიძემ. ისიც ვიცი, რომ ქართველ ცნობილ მეცენატთა სახელებს შეემატა ვანო ნაკაიძის სახელი. ღმერთმა უმრავლოს ოზურგეთს, გურიასა და სრულიად საქართველოს ყველა ადამიანური ღირსებით შემკული, ბატონი ვანო ნაკაიძისთან ადამიანები.

მანანა ლომაძე,
ოზურგეთის ისტორიული მუზეუმის
ფონდების მცველი

სკანვორდი

პასუხები:

1. მადლის ჯიში 2. სახალწლო ნობათი 3. სათაფსო გურიაში 4. სამთხის ბაღი 5. ლოდი 6. გამოყვანილი ნერგი 7. უთაგბოლო ცხოვრება 8. განვითარება 9. წაფილი 10. ქართული ფილმი 11. ქალაქი ესპანეთში 12. ფრანგული ტანსაცმლის ბრენდი

არ იყო აღვილი ამ თემასთან უმჯობესა, რადგან იღბა ექვთიმე, იღბა საქართველო, პროვინული განძის უკვე განვლილი გზა - სამშობლოდან სამშობლომდე...

ოზურგეთის, სოფელ ლიხაურში დაიბადა ექვთიმე თაყაიშვილი, ახლა უკვე წმინდანად შერაცხული და საქართველოს მეცურველთა საზოგადოების წევრი დიდი მამულიშვილი. 17 ოქტომბერი, წმინდანად შერაცხვიდან 20 წელი... და დაბადებიდან 160 წლის იუბილე.

ექვთიმე, ოზურგეთში ერთ-ერთი ლამაზი დღესასწაულია თავისი მინარსობრივი და სულიერი გამოხატულებით. 17 ოქტომბერს ექვთიმეს არდილიკლავ სტუმრობს გურას, ოზურგეთს, თავის საყვარელ სოფელ ლიხაურს. პირველი ღონისძიება, თავდაპირველად, ექვთიმეს მშობლიურ ლიხაურში გაიმართა, წმინდანის სულის მოსახსენიებელი პანაშვიდი, საუბარი ექვთიმეს შესახებ და შემდეგ... განვლილი საუკუნის დასაწყისის თვალსაწიერიდან ნელ-ნელა ახლანდელ პერსონაჟები და ოზურგეთელი მცურველის თვალწინ, თავიანთი ცხოვრების ეპიზოდებს აცოცხლებენ.

„სხვათაგან სოის და გუგაბის ვართ გურულები“ – ექვთიმეს ეს სიტყვები ჩაურთო თავის გამოცხადებას 156-ე თეატრალური სეზონის გახსნისას, ოზურგეთის თეატრის, სამხატვრო ხელომდევანელმა ვასილ ჩიგოგიძემ, მხატვრულ დოკუმენტური ფანტასმაგორიის ჩვენების წინ სახელწოდებით „ექვთიმე“. დადგმის ხელოვნება, მსახიობთა შესრულება, ოზურგეთის თეატრის სცენის საოცარი ტექნიკური შესაძლებლობები და აი, მცურველს, იმთავითვე ელოდა საოცარი საღამო, რომლის დადგმა განხორციელდა საქართველოს კულტურის, სპორტის და ახალგაზრდობის სამინისტროსა და ოზურგეთის მერიის ფინანსური მხარდაჭერით.

მძიმე ეპოქების აქიჩრილმა ტალ-

ღებმა, სპექტაკლის დაწყებიდანვე ერთნაირად გადაურა თეატრალთა და მცურველთა გულთა გონებას და გონებათა გულს. ადვილიც არ იყო ამ თემასთან შეკიდება, მცურველთა მიტანა და... არც ყოველივე ამის მიღება იყო ადვილი, რადგან იღბა ექვთიმე, იღბა საქართველო, ერთნაირად საგანძურის უკვე განვლილი მძიმე გზა და სამშობლოდან სამშობლომდე... იყო მტრობა, აგრესია, თავდადება, სიყვარულიც, ერთგულებაც, აზრთა სხვაობა. გვინდა, თუ არ გვინდა, უმეტეს შემთხვევაში, ეს ყოველივე იყო, არის და იქნება ინდივიდუალური, პიროვნულ აღქმებთან დაკავშირებული და ამ აღქმებიდან გამომდინარე, რადგან „ჩვენ ყველას გვეყვარს საქართველო, ოღონდ ჩვენებურად, ისე, როგორც ვხედავთ და გვინდა“.

სპექტაკლის იდეას ავტორი და დადგმის ხელომდევანი ვასილ ჩიგოგიძე (ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე); სცენური ვერსია, დამდგმელი რეჟისორი - გოჩა კახანაძე (სახელმწიფო, კოტე მარჯანიშვილისა და სანდრო ანბეტელის პრემიების ლაურეატი); რეჟისორი ვასილ თაბაგარი; მხატვარი ვასილ მურუსიძე (ი. გოგებაშვილის, მარჯანიშვილის, ოცხელის პრემიების ლაურეატი); კოსტუმების მხატვარი - ქეთი ციციშვილი; მუსიკალური გაფორმება - ვასილ დიმიტროვი; სპექტაკლში თეატრის მთელი დასი მონაწილეობს.

შემოქმედებითი ვეგუფის თავდაპირველი შემოთავაზება - სასცენო დეკორაციები - იმდროინდელ მოვლენათა გამოხატულება, წითელი რეჟიმის სახე და ფორმა. სისხლით შეღებელი მიწა, სისხლ ჩამომდინარე კედელი, ჩაკეტილი გარემო და აქ იქ, ვიწრო სარკმლებიდან მოკაფე

მერთალი შუქი. იშლება ისტორიის ფურცლები, დაბინდული გარემოს, ბურუსში გახვეული პერსონაჟები. და იქვე, ქართული მიწის სიმბოლო, სისხლისფერი ყაყაჩოებით მორთული, რომელიც კლავ „არა დაღვრილის, დასაღვრელის ალბათ მაცნა...“ - სიმბოლურია და თემატურად საინტერესოდ ჩართული სპექტაკლში ანგელოზი, საქართველოს თანმდევი სული. მცველი და მფარველი ამ ქვეყნისა.

მოკრძალებით შემოდის სცენაზე გიორგი დოლიძის პერსონაჟი - ექვთიმე, თანდათან იკვებება მტკიცე ხასიათი განძის მცველისა. მისი გონებრივი შესაძლებლობები, მოწამობრივი გზა. სწორედ მასზე შეიძლება ითქვას - ათას ჭირ-გარამ გამოვილი, და მაინც გაუტეხელი. საინტერესოდ არის წარმოდგენილი პრიზულ ცხოვრებასთან შთანაზიარება. ისტორიულ პერსონაჟებთან ერთად, მხატვრული პერსონაჟები შემოჰყავს რეჟისორს. თუ პირველთა ქმედებები და საუბრები ძირითადად ფაქტებს მიჰყვებიან, მეორეთა ქმედებებით, თავისუფლად ახერხებს სპექტაკლის შემოქმედებითი გუნდი, თავისი სათქმელი მოიტანოს მცურველთაგან, ანუ, კულისებს მიღმა, ან თუნდაც, წარმოსახვაში არსებული. ის რაც ტკივილიც იყო, უარყოფაც და სამეფიც. ერთ-ერთი ასეთი პერსონაჟი, თუნდაც ბელა კიკვაძის - ნამეტაა.

ზოგჯერ და უფრო მეტად ხშირად, თვალისა და ყურის არიდებით, რეალურ ფაქტთა ნაწილი ჩრდილში რჩებიან. აქ კი შემოქმედებითმა ვეგუფმა მოახერხა მათი საშუაზე გამოტანა. შეიძლება დაისვას კითხვა, რა არის ეს ცხოვრება, მხოლოდ პოლიტიკური თამაში? პასუხის სპექტაკლის ცალკეული ეპიზოდებიდან - უცხოეთში გადასვენებულ პოლიტიკურ ვეგუფთა დაპირისპირებები, აგრესია. და სამწუხაროდ, დღესაც, ასწლეულის შემდგომ, მათ შთამომავლობაში გადმოყვლილი.

როგორ ჰგავს დღევანდელ რეალობას ეს ყველაფერი, ისეთივე მგომარეობა. ახლაც ხომ ყველას უყვარს ეს ქვეყანა, ოღონდ სათავისოდ?! ისე დგას კითხვა და პასუხსაც ალბათ თავისი გადასახლებებიდან სცემს მცურველი. მეორე კითხვა - რითი სჯობს თქვენი პარტია ჩვენსა? - ეს კითხვა წარსულსაც დაუსვა სპექტაკლის შემოქმედებებმა შევეგუებამ და დღევანდლობასაც. პასუხი ახლაც სუბიექტურია

ალბათ და ყველასთვის სათავისო.

მძიმე და შთამბეჭდავი იყო ნინოს (მსახიობი თამარ მდინარაძე) გარდაცვალების სცენა, ათოვად ლევილის ბაღებს სიკვდილი, და ამ თოვამი უკანასკნელი ცეკვა ექვთიმესა და ნინოს... მართოდ დარჩენილი ღვთისკაცი.

ბრძოლა სამშობლოს თავისუფლებისთვის, მერე ემიგრანტობა. ქაქუცა ჩილოყაშვილის (მსახიობი ლევან საღინაძე) სიტყვებიდან: ვერ მასატიეს ცოცხალი რომ გადავრჩი, ქართველებს ხომ მკვდრები ცოცხლებს ურჩვენათ. - მერე? - ეროვნული გმირის გარდაცვალება, ერთადერთი სიმშვიდე მისი, ეროვნული დროით გაცილება. უმძიმესი ეპიზოდი. ალაგ-ალაგ განხეული განცდა, ღონისძი თუ არა, გაჭირვებაში ერთად დგობა, ან თუნდაც, ერთად დგომის სურვილი.

ამაღლებულია ებრაელთა მფარველობის და ათასეულით ებრაელის გადა-

რჩენის სცენა.

გვერდს ვერ აუვლით ექვთიმეს შინაგანი ბრძოლის ეპიზოდს. რომელსაც კიდევ მეტად ამძაფრებს მეგისტოფელი - ზაზა ჯინჭარაძის პერსონაჟი, მსახიობი გასაოცარი პლასტიკით და სულის გამრღვევი ტემპრით ცდილობს შეაღწიოს ექვთიმეს გულში, მაგრამ აქ გულის კარი ჩაკეტილი დახვდა, მცველად ის სიყვარული და ის ვალდებულება ედგა, სამშობლო რომ ერქვა და ეროვნული საგანძურის სამშობლოში დაბრუნება.

აქტუალობას არ კარგავს ქართული მიწის პატარა ნაჭერი, ემიგრანტთაგან ასეული კილომეტრით დაშორებული, მაგრამ მათ გულში ჩასახლებული. რომელიც ძალას აძლევს იქ მყოფთა მიწაზე სიმბოლურად მიტანილი საგა-

ნური, წელში გადრეკილი ექვთიმეს მიერ და ბოლოს, ექვთიმეს დაბრუნება, ისე წითელი რეჟიმის საშინელი რეალობა. ექვთიმეს ტანჯვად ქცეული ცხოვრების კიდევ მეტად დამძიმება და გარდაცვალება... უკვე კოლმინაციას აღწევს ემოციათა დამახლოება. უმძაფრესი და უძლიერესი სცენა - ექვთიმეს გასვლა ამ ქვეყნიდან. ირღვევა სისხლმდინარე კედელი და სახულის გრანდიოზული, ოქროვებული ხატი არღვევს მიწიერი არსის უსუსურობას, კარს უღებს ექვთიმეს, გულში იხუტებს სხეულ ღვთისკაცს და სინათლის გვირგვინს უკვლავს გზას.

ოზურგეთის თეატრის სცენური შესაძლებლობები და ევგეტები კიდევ მეტად ამძაფრებს თითოეულ ეპიზოდს.

გაიყნა დარბაზში ემოციები... აქა იქ შემახილები - რას გვერჩოდნენ. ეს ყველაფერი კი შემოქმედებითი კოლექტივისა და ოზურგეთელ მსახიობთა დასის უდი-

დესი შრომითა და შესაძლებლობებით შედგა. რთულია მიმოიხილო ყოველი პერსონაჟი, ეპიზოდი, ან განსახიერებელი როლი. აქ ერთი მეორეს ავსებს და აძლიერებს. ერთიან ჯგუფში კი ამ უმძიმეს თემას აერთიანებს. ყველაფერი თვალნათელია და ცხადი - სპექტაკლი შედგა. რაც მცურველთა ოჯახიანობა და შესახილვითაც დადასტურდა. კიდევ მეტად აიწია თამაში. არის მოლოდინი, რადგან არის შესაძლებლობებიც.

თამაზდ შეიძლება ითქვას: პროექტი - ტრილოგია, თავისი სამი საუკეთესო სპექტაკლით, ოზურგეთის თეატრის ერთ-ერთი სავიზიტო ბარათად შეიძლება ჩათვალოს.

6060 ნიკოლაიშვილი.

16 ლიხაურელი გმირის ხსოვნის პატივსაცემად

ალიონი. 23 ოქტომბერს ქობულეთის მუნიციპალიტეტის სოფელ ციხისძირში, „აეტრას“ ციხის მდამოებში, რამდენიმე ოზურგეთელმა პატივი მიაგო 1877 წლის 19 ოქტომბერს თურქებთან ომში დაღუპული 16 ლიხაურელის ხსოვნას.

ამ კეთილი საქმეს მარმან, ექვთიმე თაყაიშვილის სახელობის სახლ-მუზეუმის დირექტორმა რუსლან ურუმაძემ ჩაუყარა

საფუძველი. მან ასევე 18 წლის წინ ჩილოქის ბრძოლის აღნიშვნასაც ჩაუყარა საფუძველი, რომელიც ყოველწლიურად იმართება.

ოზურგეთელების მცირე დღეგაცამ 16 გმირის პატივსაცემად „აეტრას“ ციხის კედლებთან 16 სათელი დაანთო.

—ზუსტად 146 წლის წინ, 1877 წლის 23 ოქტომბერს, აქ აღესრულა ისტორიაში კარგად ცნობილი 16 ლიხაუ-

რელი ვაჟკაცი, რომლებიც შეეწირნენ დღესამშობლოსათვის ბათუმის მხარის დაბრუნებას და უკვდავდნენ თავიანთი სახელი. ეს მხარე, მოყოლებული მე-14 საუკუნიდან, ტრაპიზონის საკეისროს გაუქმების შემდეგ, ქართველი ხალხისთვის იყო გამუდმებული ბრძოლების ადგილი და მტერმა შეძლო მდინარე ჩილოქამდე მიღწევა.

ლიხაურელთა გმირობიდან რამდენიმე ხანში თურქეთის იმპერიათა 1877-1878 წლების ომი სან-სტეფანოს ზავით დასრულდა, როემლსაც შემდეგ ბერლინის კონგრესი მოჰყვა. 25 აგვისტოს ქართველების ჯარი ბათუმში შევიდა - გვითხრა ექვთიმე თაყაიშვილის სახელობის სახლ-მუზეუმის დირექტორმა რუსლან ურუმაძემ.

* * *

ცნობილია 16 ლიხაურელი გლეხის გმირობა, რომლებიც ომის დაწყების პირველსავე დღეს მოხალისეებად ჩაირიცხნენ ჯარში და სუთი თვის განმავლობაში მამაცურად იბრძოდნენ. იგანე მაყაშვილის წიგნში ვკითხულობთ: **УЖИНЫ КАК САМЫЕ БОЕВЫЕ И ВОИНСТВЕННЫЕ, ПРИ ТОМ ПРЕКРАСНО**

знакомые с местностью.

ლიხაურელები გურიის დრუკინის მთავარი მეგზურები იყვნენ. თურმე მათი ჩამებულობა, ე.ი. ჩაქურა და აღჭურვილობა ხელს უწყობდა, რათა ყველაზე ძვირად გასაგალ ადგილებში მათ ადვილად ემოძრაოდ და მტერს შეუმჩვევლად მახლოვებოდნენ. ასევე, აღნიშნავდნენ, რომ ლიხაურელები, ისევე, როგორც სხვა გურულები, რუბინები იყვნენ, მიზანს არ აცილებდნენ და დიდი ზიანს აყენებდნენ მტრის ცოცხალ ძალას.

1877 წლის 19 ოქტომბერს, საბრძოლო დავალების შესრულების დროს, მტრის ჭარბ ძალებთან ბრძოლაში თექვსმეტევე ლიხაურელი გმირულად დაიღუპა.

ერთ-ერთი ბრძოლის წინ, სანამ გურულებს ასეული პოზიციებს დაიკავებდა, ლიხაურიდან გამოეცხადა 16 ლიხაურელი და ითხოვა რომ მშვერდად წინ გაეშავათ. მათ დართეს ნება და ისინი დიდი სიხარულით გადავიდნენ მდინარე ჩილოქის მეორე მხარეს. მას მიჰყვა გურულთა ასეული. ეს მანვერი შენიშნეს თურქებმა და ძალიან ფრთხილად, ჯარი, რომელიც ითხვევრ მანაც აღმაცხებოდა

ასეულს, დაიძრა მათ მხარეს. დრუკინის მთავარმა მაყაშვილმა გაიფო რა თურქების მანვერის შესახებ, სასწრაფოდ მოითხოვა პლასტუნების ასეულის უფროსისაგან, რათა დასახმარებლად გასულიყვნენ. მაგრამ მან უარი განუცხადა იმ მიზეზით, რომ ჯარისკაცები მშვერბი არაიან და როცა დავაურებთ, მამნ გავეგზავნებით ჩვენი მეზობლების, გურულების დასახმარებლად.

ამასობაში ატყდა სროლა, ლიხაურელები კი გადაყარნენ თურქთა ორასკაციან ჯარს და თექვსმეტევე ლიხაურელი ბრძოლაში დაიღუპა. თურქებმა მათ თავები და ხელები მოკვეთეს მხოლოდ ამის შემდეგ გაემართა პლასტუნთა რაზმი დასახმარებლად, მაგრამ მოწინააღმდეგეს უკან დაიხია. მეორე დღეს პირიქითი დღონტი რამდენიმე გურულთა ერთად გაემართა ბრძოლის ადგილას და იქ ნახა თავ და ხელმოკვეთილი ვეაშები. დღონტი მამნივე დაბრუნდა ქაქუთის პოსტზე, საიდანაც გაგზავნილ იქნა შეიარაღებული რაზმი ვეაშების წამოსაღებად, რომლებიც ლიხაურში აიტანეს და დიდი პატივით დაასაფლავეს.

არასოდეს ყოფილა, და არც ახლა არის ადვილი ხელოვნების გზაზე შედგომა და მერა... ამ გზიდან არ გადახვევა

37 წელი ოზურგეთს, მერაბ ბერძენიშვილის სახელობის თანამედროვე სახვითი ხელოვნების ცენტრის გახსნიდან. მას შემდეგ, ამ ცენტრში გამართული, არაერთი საინტერესო ღონისძიების თანამონაწილე, ან, უბრალოდ მხილველი გამხდარა ოზურგეთელი საზოგადოება, მათ შორის, როგორც ქართველ, ისე უცხოელ მხატვართა პერსონაჟური, თუ ჯგუფური გამოფენების სახით.

19 ოქტომბერი, პერსონალური გამოფენა. საგამოფეო დარბაზში, ოზურგეთელი მხატვრის, ვალერი მახარაძის მრავალფეროვანი თემატიკითა და საინტერესო სიუჟეტური დატვირთვის მქონე ნახატები იყო წარმოდგენილი.

ვალერი მახარაძის ბიოგრაფიიდან: ოზურგეთის დაიბადა და ოზურგეთის №1 საშუალო სკოლა დაამთავრა. იგი ბავშვობიდანვე ხატავდა, თუმცა ამ მხრივ, მისი მუშაობა, ძირითადად, მხოლოდ სასკოლო კედლის გაზეთის გაფორმებით შემოიფარგლებოდა. პირველი ნამუშევარი – ავტობიოგრაფიული 1981 წელს დახატა, შესრულებული ზეთის საღებავით. შემდეგი ნახატებიც ზეთის საღებავითა შესრულებული. 1983 წელს, სხვა მხატვრებთან ერთად, მისი რამდენიმე ნამუშევარი, ოზურგეთის მუზეუმში გამოიფინა.

სტატიაში „სიხარული გვაჩუქეს“, რომლის ავტორია ცნობილი ჟურნალისტი და ხელოვნებათმცოდნე **ვლადიმერ შევარდნაძე**, კითხულობთ: „ამაღელვებელი და მეტყველი ფერადოვანი სამყარო მოიტანა გამოფენაზე ოზურგეთის სახელმწიფო თეატრის ახალგაზრდა მხატვრის ვალერი მახარაძემ. გაცნობიერებული და მსუყვამისი ფუნჯის მონასში, რომელშიც თავისებურადაა წარმოდგენილი აზრი, ოცნება ნათელსა და კეთილზე, ხოლო მეტყველი ფერების ექსპრესიულობა ცხადად აჩვენებს მხატვრის სიმბოლურ აზროვნებას, გარე სამყაროს შეცნობის მისეულ მანერას. ამ მხრივ საინტერესოა ზეთით შესრულებული ტილოები „სამყაროს შექმნა“, – მაღლა ატყორცნილი მუქი მოციეთალო ბურთი, მზის სიმბოლო და მწვანე და ყვითელი ფერების გაბედული შეხამება. ასევე სასიამოვნოდ იკითხება ნატურმორტი „მანანა“ და პეიზაჟი „წინაპართა საგანე“, ხოლო მხატვრის ავტობიოგრაფიულ მონაწილე ახალგაზრდა კაცის ძალა, ტემპერამენტი, თავშეკავებული მღელვარება, ნებისყოფა, იმედი, რასაც ამაღლებს

ნათელი, ჰაეროვანი ფერების ჰარმონიულობა“ (გაზეთი „ლინინის დროშა“, №67, 4 ივნისი, 1983 წ.)

90-იანი წლებში, იგი ოზურგეთის სახელმწიფო დრამატულ თეატრში მუშაობდა. იყო სცენის მემანქანე, დუბლიორი მსახიობი, სცენოგრაფი-მხატვარ დეკორატორი. ეს ის წლებია, როცა ქვეყანაში უმძიმესი პერიოდი იყო, ჩამოშლილი ეკონომიკით. მეტ-ნაკლებად უჭირდა საზოგადოებრივი ცხოვრების ყველა სფეროს წარმომადგენელს. განსაკუთრებით, კი ხელოვან ადამიანებს, და მათ შორის კიდევ მეტად მათ, რომელთაც თავიანთი შემოქმედება, არ დაუნახავთ, ან წარმოდგენილით კომერციული თვალსაზრისით. წარმოდგენილი მხატვარიც, ამ პიროვნებათა რიგს შეიძლება მიაკუთვნო.

ისვენებდნენ მისი ნაცნობ-მეგობრები იმ დროს და... დღეს უკვე, ამ პერიოდში არ დაკარგული ადამიანის შემოქმედებაზე ვსაუბრობთ. არაერთი ქართველის მიუხედავად, მან 300-მდე ტილო შექმნა. ტილოზე გადმოიტანა უახლოეს ადამიანთა პორტრეტები, მათი განწყობები, საკუთარი ეზო გარემო, ყოფილი დეტალები თუ ქმედებები. ის საკუთარ თავს უწოდებს განწყობის მხატვარს. რაც კარგადაა ასახული ნახატთა ფერადოვნებას, დეტალებსა და შინაარსში. გვერდს ვერ უვლის დროსა და მის ანარეკლს ყოფილი ცხოვრებაში. საინტერესოა თითქოს უხილავი ძაფები მხატვარსა და ნიკალას შორის და ცალკეული დეტალები ნიკალას ცხოვრებიდან. ვხვდებით ტილოებს, სადაც ნახატი ნახატშია წარმოდგენილი. როგორც კომპოზიციებზე არაფერს ვამბობთ. თითქოს მარტივი ნატურმორტი ვაშლები – აქ ის გარჯა იკითხება, ვაშლის მოყვანისთვის რომ არის საჭირო და, გარკვეულწილად ის ჩვეულებაც, ქართველი კაცის მასპინძლობის თანმდევი რომ არის.

გამოფენა ტრადიციულად გახსნა ხელოვნებათმცოდნე **ლია ურუშაძემ** და ისაუბრა მხატვრის შემოქმედებაზე, მისი ხელოვნების სტილისა და ინდივიდუალურ თავისებურებებზე.

„– 37 წელია, რაც ვალერეა არსებობს, ვალერი მახარაძე, თავისი ნამუშევრებით, ყოველთვის იღებდა მონაწილეობას ჩვენს გამოფენებში. მისი ორი ნამუშევარი ჩვენს ფონდშიც ინახება. ის თვითნაწილად მხატვარია, მძიბებელი და თავისი ნახატების ეპიზოდებში, თავად პოულობს ინდივიდუალურ მხს. აქ თემატური და აუნობრივი მრავალფეროვნებაა. თვით

ნატურმორტიც კი სრული კომპოზიციითაა წარმოდგენილი. იშვიათობაა ასეთი მრავალფეროვნება ერთი მხატვრის შემოქმედებაში. განსაკუთრებით საინტერესო კი ის არის, რომ მის ნამუშევრებში არის ექსპრესიაც და უძინარი სიჩუმეც, სიმშვიდეც. სასიხარულოა, რომ გამოიყენა მისი ნამუშევრების კატალოგი.

ავთანდილ თავართქილაძე – სახვითი ხელოვნების ცენტრის დირექტორი: ვალერი არის კლასიკური მხატვარი, ამ სიტყვის სრული გაგებით. ხატვა მისი ცხოვრების წესია. ხელოვანი ადამიანები ხშირად მიიღიან დიდ მეგაპოლისებში და იქ მოღვაწეობენ. ვალერი არის ადამიანი, რომელიც დარჩა ჩვენს პატარა ქალაქში და აქვე აგრძელებს მოღვაწეობას. ხატავს თავის ცხოვრებას, ყველაფერს უდგება სიყვარულით, ყველა ნატურმორტს ან პეიზაჟს აქვს თავისი პოზიცია. ნებისმიერი ნივთის დახატვისას, ნამუშევარში დებს შინაარსს. მისთვის დამახასიათებელია კრეატიულობა, აქ არის საოცარი ესთეტიკა. როცა მხატვარი დარბაზში დარჩება თავის ნამუშევრებთან, მოუწვევს დიალოგი მათთან...

თავის გამოსვლაში უდიდესი მადლიერება გამოხატა ხელოვნების ცენტრის მესვეურთა, დამთავალიერთა მისამართით.

„თუ რაიმე ესთეტიკურ სიამოვნებას მოგანიჭებთ ჩემი ნამუშევრები, ეი მიზანი მიღწეულია“ ჩანაწერია წიგნიდან, – „კიდევ ერთი შემოქმედებითი დღესასწაულის მომსწრე იყო საზოგადოება...“

გამოფენა სკოლის მოსწავლეებმაც დაათვალიერეს, კითხვები დაუსვეს ავტორს, ცალკეულ ნახატთა თემატიკასა და შინაარსზე.

იქვე აღინიშნა, რომ ოზურგეთი ის ქალაქია, სადაც მრავლად არიან წარმოდგენილი ძალიან ნიჭიერი პიროვნებები ხელოვნების სხვადასხვა სფეროში და მათ შორის ერთ-ერთი, სწორედ სახვითი ხელოვნების ცენტრია, რომელიც მხატვართათვის ნავსაყუდელია, და აქ გამართული შეხვედრები თუ გამოფენები, უდიდესი სტიმულია ამ სფეროში წარმოდგენილი ადამიანებისთვის.

ერთი შეხვედრით, არაფერს უწყის იმ დიალოგის შინაარსი, რომელიც ავთანდილ თავართქილაძის თქმით, მხატვარსა და მის ნამუშევრებს

თამაზ დარჩია – გურიის მხატვართა კავშირის თავმჯდომარე: „ანრი რუსო მომავლდა. გავაგულე პარალელი და მე მას ვუწოდებ პრიმიტიული მანერით შემსრულებელი ინპრესიონისტი მხატვარი. რასაც ჩვეულებრივი ადამიანი ვერ დაინახავს, დაინახავს, ვალერიის თვალი.“

ვანტანგ მამიფილი, მხატვარი: „–, ვალერი სრულიად ახალგაზრდა იყო, მაშინ თეტრში მუშაობდა, ერთხელ მოვიდა და მოიტანა სურათი „მთვარეანი ღამე“, მაშინ ვუთხარი, ჩვენთან ეთანამშრომლა. მას შემდეგ, ყოველთვის მოჰქონდა ნახატები და თანაც, თანდათან უკეთესი . ის უკვე ძალიან საინტერესო მხატვარია.“

ლეღავა ბატონი ვალერი თავად.

ნოე ქათამიძის 85 წლის იუბილე აღინიშნა

ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის კულტურის და მოსწავლე-ახალგაზრდობის ცენტრში მომდრღის, გურული ხალხური სიმღერის დიდოსტატის – **ნოე ქათამიძის** 85 წლის იუბილე აღინიშნა.

ის ვერ კიდევ სკოლის პერიოდში დაიბადა. 1957 წელს კი თავად ბატონმა ლადიკო ერქომაიშვილმა მიიწვია კულტურის სახლთან არსებულ ეთნოგრაფიულ გუნდში. წლების განმავლობაში იყო ანსამბლების: „თხამ ვენახი შეჭამა“ და „ელესას“ წევრი, რომლებთან ერთადაც დაიმსახურა არაერთი რესპუბლიკური თუ საერთაშორისო ფესტივალის ლაურეატი. ნოე ქათამიძემ მთელი შეგნებული ცხოვრება დაუკავშირა გურულ ხალხურ სიმღერას და დღესაც აგრძელებს ჩვეული შემართებით.

ღონისძიებაში მონაწილეობდნენ ანსამბლი „ვახტანგური“ და ტრიო „ხელხვაი“.

ორი ჩემპიონი ოზურგეთიდან

დამთავრდა ოზურგეთის მუნიციპალური საჯარო ჩემპიონატი 8 და 10 წლამდე ასაკის მოსწავლეთა შორის.

8 წლამდე ასაკის მოსწავლეთა შორის ჩემპიონის ტიტული მოიპოვა **ალექსანდრე შევარდნაძე**, ვერცხლის მედალიანი გახდა **გაბრიელ სალუქვაძე**, რომელიც ჩემპიონის მხოლოდ ნახევარი ქულით ჩამორჩა. მესამე ადგილი **ანდრია ატყეშელაძე** აიღო, რომელმაც ბოლო ტურში მოგებით, ნახევარი ქულით გაუსწრო ამ ადგილის აღების რეალურ კანდიდატს გიორგი ჯანელიძეს.

10 წლამდე ასაკში ჩემპიონი **გაბრიელ ბარამიძე** გახდა, რომელმაც ერთი ყაბის გარდა ყველა პარტია მოგებით დაასრულა. მეორე ადგილი **ბაქარ მახარაძემ**, რომელმაც დაწინაურება დასკნითი პარტიების მოგებით შეძლო. მესამე ადგილი და ბრინჯაოს მედალი ერთნაირ ქულიან **გაბრიელ მყავას** და **გიორგი სალუქვაძეს** ერგო.

მწვრთნელები: **ნინო წიტიშვილი**, **ვლადიმერ ურუშაძე**.

მზი, ღრუბელი +12+19 30 ოქტომბერი ორშაბათი	მზი, ღრუბელი +14+22 31 ოქტომბერი სამშაბათი	მზი, ღრუბელი +15+24 1 ნოემბერი ოთხშაბათი	მზი, ღრუბელი +7+16 2 ნოემბერი ხუთშაბათი	ღრუბელი +13+20 3 ნოემბერი - პარასკევი	წვიმა +15+19 4 ნოემბერი შაბათი	ღრუბელი +12+19 5 ნოემბერი კვირა
--	---	---	--	--	---	--